

Udskriftsdato: 21. december 2025

BEK nr 300 af 29/03/2017 (Historisk)

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2017-1685

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1161 af 27/10/2017 - BEK nr 576 af 29/05/2018 § 49

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

I medfør af § 4, stk. 1, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 187 af 16. februar 2015, § 91, stk. 3, og § 92, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1242 af 11. november 2015, § 5, stk. 2, i lov nr. 603 af 12. juni 2013 om Offerfonden, som ændret ved lov nr. 739 af 25. juni 2014, § 997, stk. 2, 2. pkt., og § 1013, stk. 4, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1257 af 13. oktober 2016, § 1, stk. 1, 2. pkt., § 2, stk. 1, 1. pkt., og stk. 9, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 8, 1. pkt., § 4, stk. 7, § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 6, 2. pkt., § 10, stk. 3, 5. og 6. pkt., stk. 4, 2. pkt., stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 4. pkt., § 10 a, stk. 2, § 12, stk. 3, § 14, stk. 2 og stk. 3, 4. pkt., § 16, stk. 3, § 17, stk. 3, § 18 b og § 18 c i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret ved lov nr. 298 af 22. marts 2016, lov nr. 428 af 18. maj 2016 og lov nr. 285 af 29. marts 2017, og § 35, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, og efter forhandling med justitsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Opgaver hos fordringshaveren

§ 1. Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder private og udenlandske fordringer på underholdsbidrag, tilbagebetalingskrav fra A-kasser, fordringer på kontrolafgifter fra trafikelskaber, fordringer på gebyrer fra private klagenævn og krav fra Landsbyggefonden og Byggeskadefonden på pligtige indbetalinger og bidrag efter lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger, krav fra Byggeskadefonden vedrørende bygningsfornyelse på ekstraordinære bidrag efter lov om byfornyelse og udvikling af byer, krav fra Grundejernes Investeringsfond på pligtige indbetalinger efter lov om midlertidig regulering af boligforholdene, krav fra administrator på indbetalinger fra ejeren efter lov om tvungen administration af udlejningsejendomme, krav på licens og kontrolafgift fra Danmarks Radio, krav fra godkendte undervisningsinstitutioner og krav vedrørende bilsyn.

Stk. 2. En fordring under 100 kr. inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger kan ikke overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Et delbeløb indgår i beløbsgrænsen efter 1. pkt., selv om det afvises fra registrering i inddrivelsessystemet, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt. For renter, gebyrer og andre omkostninger, der overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, efter at den fordring, de vedrører, er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder beløbsgrænsen i 1. pkt. ikke anvendelse. For renter, gebyrer og andre omkostninger, der overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, efter at den fordring, de vedrører, er indfriet i forbindelse med opkrævningen, finder 1. pkt. anvendelse. Er der for skyldneren udstedt proklama, inden fordringen er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, forestår fordringshaveren anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo. Udstedes proklamaet efter overdragelsen, forestår restanceinddrivelsesmyndigheden anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo.

Stk. 3. Efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens sociale eller økonomiske forhold, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 4. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forbedrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen.

Stk. 5. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forværrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen enten anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at give henstand eller tillade afdragsvis betaling eller, i det omfang fordringen ikke er omfattet af refusionsret fra

statskassen, anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at sagen tilbagesendes til fordringshaveren, med henblik på at denne kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringshaveren skal skriftligt underrette skyldneren, hvis fordringen efter anmodning tilbagesendes til fordringshaveren.

Kapitel 2

Overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, deres indplacering i dækningsrækkefølgen, afvisning, tilbagekaldelse og tilbagesendelse samt korrektioner af fordringer

§ 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen.

§ 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere retningslinjer for elektronisk dataudveksling med fordringshaverne. Det kan herunder fastsættes, at fordringer kan overdrages manuelt eller elektronisk til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Ved overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller dennes repræsentant benytte skyldners cpr-nummer eller cvr-nummer som journalnummer. Oplysninger om cpr-nummer eller cvr-nummer kan dog undlades, hvis fordringshaveren eller dennes repræsentant godtgør, at det ikke har været muligt at fremskaffe sådanne oplysninger. Fordringshaveren skal ved overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden give alle oplysninger, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger.

§ 4. Fordringer anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden ved registreringen i modtagelsessystemet og får prioritet i dækningsrækkefølgen fra dette tidspunkt. Uanset tidspunktet for registreringen i modtagelsessystemet kan fordringer først dækkes, når de er registreret i inddrivelsessystemet.

Stk. 2. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt. Hvis de oversendte oplysninger giver restanceinddrivelsesmyndigheden anledning til at søge oplysninger bekræftet hos fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren sender fordringen til inddrivelse, anses fordringen for modtaget, når de oversendte oplysninger er rettet eller bekræftet, og rettelsen eller bekræftelsen er registreret i modtagelsessystemet.

Stk. 3. Renter dækkes forud for hovedkravet, således at renter påløbet under opkrævningen, renter påløbet under inddrivelsen i medfør af § 9, stk. 3, 2. eller 4. pkt., og inddrivelsesrenter, der i medfør af § 9, stk. 1 eller 3, er påløbet, inden hovedkravet inklusive inddrivelsesrenterne, jf. § 8, stk. 3, blev returneret til fordringshaver, dækkes først. Renter omfattet af 1. pkt. dækkes således, at rentebeløb fra en tidligere periode dækkes før rentebeløb fra en senere periode. Derefter dækkes renter, der i medfør af § 9, stk. 1, eller § 9, stk. 3, 1. eller 3. pkt., er påløbet under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Såfremt flere oversendte rentebeløb vedrørende samme hovedkrav har samme renteperiode, dækkes rentebeløbene i den rækkefølge, hvori de er registreret i modtagelsessystemet. Såfremt flere oversendte rentebeløb, jf. 4. pkt., med samme renteperiode er registeret på samme tidspunkt i modtagelsessystemet, dækkes disse i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen.

Stk. 4. Renter, der oversendes, efter der er sket fuld dækning af hovedkravet, dækkes efter stk. 3, 2., 4. og 5. pkt., og forud for andre fordringer under inddrivelse. Er der for flere hovedkrav, der alle er dækket, oversendt renter, dækkes disse renter efter rækkefølgen i 1. pkt. Hvis renterne har samme renteperiode, dækkes de i den rækkefølge, hvori hovedkravene blev dækket.

§ 5. Ved samtidig oversendelse til inddrivelse af flere fordringer vedrørende samme skyldner dækkes i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen, jf. dog § 4, stk. 3, 1., 2., 4. og 5. pkt.

§ 6. Hvis et pengeinstitut afviser at honorere en betaling, der er anvendt til dækning af en fordring, ophæves dækningen af fordringen, og senere dækninger fastholdes.

§ 7. Opskrivning af en fordrings beløb kan ske ved oversendelse af en særskilt fordring på det opskrevne beløb (opskrivningsfordring). En opskrivningsfordring anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, når opskrivningsfordringen er registreret i modtagelsessystemet, medmindre der er tale om en opskrivning, der skyldes en nedskrivning, som er annulleret af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, i hvilket tilfælde opskrivningsfordringen anses for modtaget samtidig med den fordring, der opskrives. En opskrivningsfordring får plads i dækningsrækkefølgen umiddelbart efter den fordring, der opskrives, idet inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen dog dækkes umiddelbart før opskrivningsfordringen. Dette gælder, selv om den fordring, der opskrives, er nedskrevet helt i medfør af stk. 3. Hvis den fordring, der opskrives, er blevet dækket, dækkes opskrivningsfordringen før andre fordringer under inddrivelse, hvis disse ikke er opskrivningsfordringer, idet inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen dækkes før opskrivningsfordringen. Er der flere opskrivningsfordringer, der omfattes af 5. pkt., dækkes disse før andre fordringer under inddrivelse og i den rækkefølge, hvori den fordring, der opskrives, er blevet dækket, idet inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen dækkes før opskrivningsfordringen.

Stk. 2. En fordring, der er oversendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kan nedskrives af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver har oversendt fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis der er sket indbetaling til fordringshaver, eller hvis fordringen ved en fejl er sendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller hvis opkrævningsgrundlaget har ændret sig.

Stk. 3. Ved nedskrivning af en fordring, som tidligere er blevet opskrevet, sker nedskrivningen i første omgang på den del af fordringen, som først blev oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 8. Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, sender restanceinddrivelsesmyndigheden skyldnerens indsigelser til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til afgørelse af indsigelserne. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter skriftligt skyldneren om oversendelsen.

Stk. 2. Indsigelser fra skyldner om fordringens eksistens eller størrelse har ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af fordringen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser herom i lovgivningen. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog beslutte, at indsigelser om kravets eksistens eller størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere tilbagesende kravet til fordringshaveren, hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid.

Stk. 3. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens tilbagesendelse af fordringer efter § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og ved tilbagekaldelse af fordringer, jf. § 2, stk. 7 og 8, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, sender restanceinddrivelsesmyndigheden de renter, der er påløbet, mens fordringen har været under inddrivelse, og som er under inddrivelse, til fordringshaveren eller den, der på vegne af denne har tilbagekaldt eller fået tilbagesendt fordringerne.

Kapitel 3

Forrentning af fordringer under inddrivelse

§ 9. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Renten i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende fordringer:

- 1) Fordringer, der i henhold til EU-retsakter skal forrentes med en rente fastsat i henhold til EU-retsakten, uanset at fordringen er oversendt til inddrivelse.
- 2) Fordringer fastsat i henhold til en udenlandsk afgørelse om underhaltsbidrag, der fastsætter en rente under inddrivelse, som er højere end inddrivelsesrenten, idet disse fordringer forrentes i henhold til afgørelsen.
- 3) Fordringer, som hviler på et pantebrev, et gældsbevis, et udenretligt frivilligt forlig m.v., og andre fordringer, hvor parterne har aftalt en morarente, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.
- 4) Fordringer, der hviler på en retsafgørelse, hvor domstolen har truffet afgørelse om en forrentning under inddrivelse, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.
- 5) Fordringer, der er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, idet disse fordringer ikke forrentes.
- 6) Fordringer tilhørende fordringstyper, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har viden om, at der inden for fordringstypen oversendes fordringer uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, idet fordringer tilhørende disse fordringstyper ikke forrentes.

Stk. 3. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en morarente, som er lavere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen ikke skal forrentes eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller i retsafgørelsen fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat lavere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en morarente, som er højere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen skal forrentes med renten i stk. 1 eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller ved retsafgørelse fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat højere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Kapitel 4

Afdragsordninger

§ 10. Afgørelse om afdragsordninger for gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Afgørelsen træffes over for personer og skal fastsættes som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst opgjort som den årlige bruttoindkomst inkl. indtægter omfattet af § 17, fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 19, stk. 4, nr. 2, litra a, ATP-bidrag og skat, jf. dog stk. 6 og 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at en afdragsordning agtes iværksat, medmindre det som følge af forudgående dialog med skyldner må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse uden varsel. Varslet skal angive afdragsprocenten, det beregnede månedlige afdrag efter stk. 2, hvilken indkomst der er lagt til grund ved fastlæggelse af afdragsprocenten, hvilke fordringer der er omfattet af varslet, og hvad den samlede gæld omfattet af varslet er. Sammen med varslet skal restanceinddrivelsesmyndigheden sende et budgetskema til skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og indsende skemaet inden for 14 dage, jf. stk. 6. Varslet skal desuden indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre afdragsbeløbet efter stk. 2, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af afdragsordningen. Det beløb, som skal afdrages årligt, fastsættes med udgangspunkt i følgende tabel:

Ikke forsørgerpligt over for børn			Forsørgerpligt over for børn
Procent	Nettoindkomstinterval i kr. per år		Procent
5	85.000	105.999	0
6	106.000	111.999	4
7	112.000	117.999	4
8	118.000	123.999	4
9	124.000	129.999	4
10	130.000	135.999	5
11	136.000	141.999	6
12	142.000	147.999	7
13	148.000	153.999	8
14	154.000	159.999	9
15	160.000	165.999	10
16	166.000	171.999	11
17	172.000	177.999	12
18	178.000	183.999	13
19	184.000	189.999	14
20	190.000	195.999	15
21	196.000	201.999	16
22	202.000	207.999	17
23	208.000	213.999	18
24	214.000	219.999	19
25	220.000	225.999	20
26	226.000	231.999	21
27	232.000	237.999	22
28	238.000	243.999	23
29	244.000	249.999	24
30	250.000	255.999	25
30	256.000	261.999	26
30	262.000	267.999	28
30	268.000	273.999	29
30	274.000	+ ∞	30

Stk. 2. Det månedlige beløb, som skal afdrages, svarer til det efter stk. 1 fastsatte årlige afdragsbeløb delt med 12 og afrundet nedad til nærmeste hele eller halve hundrede kroner.

Stk. 3. Når afdragsordningen er fastsat efter stk. 1, anses skyldneren normalt for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved fastsættelsen af den årlige indkomst efter stk. 1. Seneste måneds indkomst, jf. stk. 1, som er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden

på beregningstidspunktet, omregnet til årsindkomst anvendes som grundlag for beregningen af det månedlige afdragsbeløb. Hvis den anvendte måneds indkomst før skat i indkomstregisteret inden for samme indkomsttype afviger fra den forudgående måneds indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er lavest, som grundlag for beregningen af indkomsten efter stk. 1.

Stk. 5. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om skyldnerens indkomst, på grund af at indkomsten eller hele indkomsten ikke indberettes til indkomstregisteret, eller hvis en væsentlig del af den indberettede indkomst består af B-indkomst, kan afdragsordningen i stedet fastsættes på grundlag af seneste årsopgørelse, som på beregningstidspunktet er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden. Hvis der ikke foreligger oplysninger om skyldnerens indkomst, kan afdragsordninger i stedet fastsættes med udgangspunkt i gældens størrelse.

Stk. 6. Afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7. Indsender skyldner et budgetschema, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om betalingsevnevurderingen efter det fremsendte budgetschema skal træde i stedet for den fastsatte afdragsordning. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, om der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

Stk. 7. Indsender skyldner ikke et budgetschema inden for fristen, jf. stk. 1, kan afdragsordningen iværksættes i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse samt tidspunktet for betaling af første afdrag.

Stk. 8. Er forældrene ikke samlevende, anses den af forældrene, som børne- og ungeydelsen udbetales til, som forsørger.

Stk. 9. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der er omfattet af en afgørelse om en afdragsordning, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om at lade den modtagne restance omfatte af den igangværende afdragsordning uden forudgående varsel, såfremt der ikke hermed ændres på afdragsprocenten og afdragsbeløbet efter stk. 1. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår en restance skal omfattes af en afdragsordning.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om et ændret afdragsbeløb, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Ved en forhøjelse af afdragsprocenten eller det beløb, der afdrages, skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 1.

Stk. 11. Forslag fra skyldneren til afdragsordninger kan, når særlige forhold taler derfor, tiltrædes af restanceinddrivelsesmyndigheden efter en konkret vurdering, herunder hvis forslaget sikrer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorisont.

Stk. 12. En afdragsordning, som overholdes af skyldneren, er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, modregning, indtrædelse og gennemføre særskilt lønindeholdelse.

Kapitel 5

Henstand for personer

§ 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan bevilge henstand, når skyldneren efter reglerne i § 10, stk. 1 og 3, eller kapitel 7 ikke aktuelt har betalingsevne.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere bevilge henstand, når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

§ 12. Henstand efter § 11 er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg, modregning, indtrædelse og gennemføre særskilt lønindeholdelse.

Kapitel 6

Fremgangsmåden ved indeholdelse i løn m.v.

§ 13. Afgørelse om indeholdelse i løn m.v. for misligholdt gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Afgørelse om indeholdelse træffes efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Indeholdelsen sker med en procentdel (lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet, jf. dog § 17.

Stk. 3. Ved afgørelsen om lønindeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fastsættes som afdragsprocenten efter reglerne i § 10, stk. 1, ganget med indkomsten efter samme bestemmelse, divideret med en på grundlag af indkomsten efter § 10, stk. 1, opgjort A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 17 reduceret med fradragsbeløb opgjort på årsbasis efter skattekortet. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 pct. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 2.-4. pkt., må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent.

Stk. 4. Ved afgørelsen om lønindeholdelse fastsætter restanceinddrivelsesmyndigheden lønindeholdelsesprocenten efter reglerne i stk. 3 og § 10, stk. 1, jf. dog kapitel 7. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive afdragsprocenten efter § 10, stk. 1, og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelse af denne afdragsprocent. Varslet skal endvidere angive, hvilken lønindeholdelsesprocent indeholdelsen vil blive gennemført med, samt en eventuelt reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 5. pkt., og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelse af lønindeholdelsesprocenten. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre lønindeholdelsesprocenten, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af lønindeholdelsen. Sammen med varslet om lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden sende et budgetschema til skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og indsende schemaet, og at oplysningerne vil indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken indeholdelsesprocent. Skyldneren skal have en frist på mindst 14 dage til indsendelse af budgetschemaet.

Stk. 5. Indsender skyldneren ikke budgetschemaet, kan lønindeholdelsen iværksættes i overensstemmelse med varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 6. Lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, og samtidig er fritaget fra at modtage Digital Post fra det offentlige.

Stk. 7. Hvis skyldneren indsender budgetschemaet, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om der, hvis lønindeholdelsen iværksættes, overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Vurderingen sker efter reglerne i kapitel 7. Viser vurderingen, at der ikke er betalingsevne, kan der bevilges henstand, jf. § 11. §§ 11 og 12 finder tillige anvendelse på vurderinger efter dette stykke.

Stk. 8. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden iværksætte lønindeholdelse uden forudgående varsel, herunder kan lønindeholdelsen foretages med lønindeholdelsesprocenten efter stk. 3, 2.-4. pkt., henholdsvis kapitel 7, bortset fra § 18, stk. 1, 4. pkt., uanset at der er foretaget lønindeholdelse med en reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 5. pkt., eller § 18, stk. 1, 4. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår der skal træffes en ny afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 9. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om en ændret lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Ved en forhøjelse af lønindeholdelsesprocenten eller det indeholdte beløb skal restanceinndrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 4.

Stk. 10. Restanceinndrivelsesmyndigheden skal gennemføre en betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7, hvis skyldneren som følge af væsentligt ændrede økonomiske forhold anmoder herom. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

§ 14. Afgørelse om særskilt indeholdelse i løn m.v. for biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, kontrolafgifter med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger for overtrædelse af bestemmelser i færdselsloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jernbaneloven og lov om trafikelskaber samt for medielicens og radiolicens med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed træffes af restanceinndrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Ved afgørelse om særskilt lønindeholdelse skal der levnes skyldneren tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden levefod. Dette vil normalt være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fører til indeholdelse af et beløb på 400 kr. månedligt.

Stk. 3. Den maksimale særskilte lønindeholdelsesprocent fastsættes som 400 kr. ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 17 reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent, dog mindst 1 pct. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 pct. Hvis den fastsatte særskilte lønindeholdelsesprocent må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret særskilt lønindeholdelsesprocent på mindst 1.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved beregning af A-indkomsten. Seneste måneds A-indkomst, som er tilgængelig for restanceinndrivelsesmyndigheden på beregningstidspunktet, anvendes som delgrundlag for beregning af den særskilte lønindeholdelsesprocent. Hvis den anvendte måneds A-indkomst før skat i indkomstregisteret inden for samme indkomsttype afviger fra den forudgående måneds A-indkomst før skat, anvendes den måneds indkomst før skat, hvor indkomsten er højest. Den særskilte lønindeholdelse sker med en procentdel (særskilt lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 17 reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet.

Stk. 5. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse, selv om restancen er omfattet af en afdragsordning efter § 10, en lønindeholdelse efter § 13 eller en henstandsordning, som ikke efter sit indhold også sikrer mod særskilt lønindeholdelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen om særskilt lønindeholdelse skal restanceinndrivelsesmyndigheden skriftligt varsle skyldneren om, at særskilt lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive den beregnede særskilte lønindeholdelsesprocent og hvilken indkomst, der er lagt til grund ved fastlæggelsen af denne særskilte lønindeholdelsesprocent. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinndrivelsesmyndigheden kan ændre den særskilte lønindeholdelsesprocent eller det indeholdte beløb, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af den særskilte lønindeholdelse. Ved varsling skal skyldneren have en frist på mindst 14 dage til at fremsætte indsigelse over for restanceinndrivelsesmyndigheden.

Stk. 7. Fremsætter skyldneren ikke indsigelse, kan der iværksættes særskilt lønindeholdelse i overensstemmelse med varslet. Restanceinndrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse.

Stk. 8. Særskilt lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, og samtidig er fritaget fra at modtage Digital Post fra det offentlige.

Stk. 9. Fremkommer skyldneren med indsigelse, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, kan opretholde en beskeden levelfod. Viser vurderingen, at skyldner, hvis den særskilte lønindeholdelse iværksættes, bliver velfærdstruet, kan der bevilges henstand efter § 11, stk. 2.

Stk. 10. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved en særskilt lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden iværksætte særskilt lønindeholdelse uden forudgående varsel med den hidtil anvendte procentsats eller anden procentsats, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens beregning udgør 400 kr. eller derunder, dog mindst med procentsatsen 1. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår der skal træffes en ny afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan uden varsling træffe afgørelse om en ændret særskilt lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig, jf. dog stk. 3.

Stk. 12. Er der indeholdt mere til en særskilt lønindeholdelse, end hvad der er nødvendigt til dækning af de af afgørelsen omfattede krav, kan det overskydende beløb anvendes til dækning af andre restancer, for hvilke der kunne være truffet afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter stk. 1.

Stk. 13. Reglerne i § 10, § 11, stk. 1, § 13, § 17 og kapitel 7 finder ikke anvendelse på en særskilt lønindeholdelse.

§ 15. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der udgør mindst 100 kr. inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger.

§ 16. Den indeholdelsespligtige skal efter anmodning give restanceinddrivelsesmyndigheden alle oplysninger om skyldnerens arbejdsforhold og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen. Besvarelse skal ske inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen.

§ 17. Lønindeholdelse efter § 13 kan ikke foretages i følgende A-indkomster:

- 1) Integrationsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Uddannelseshjælp, herunder aktivitetstillæg, efter §§ 23 og 24 i lov om aktiv socialpolitik.
- 3) Kontanthjælp, herunder aktivitetstillæg, efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.
- 4) Ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j i lov om aktiv socialpolitik.
- 5) Løbende ydelser i henhold til lov om arbejdsskadesikring.
- 6) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.
- 7) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter §§ 19-22 i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.
- 8) Krigs-ulykkesforsikringsrente efter lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.
- 9) Løbende ydelser i henhold til lov om invalideforsørgelse.
- 10) Skattepligtig elevstøtte m.m. i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.
- 11) Skoleydelse, der udbetales af produktionsskoler i henhold til § 17 i lov om produktionsskoler.
- 12) Skolepraktikydelser, der ydes til elever efter § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.
- 13) Skoleydelse, der ydes til elever efter § 66 t, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.
- 14) Refusionsberettiget løn m.v. efter § 7 a, stk. 2, og godtgørelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.
- 15) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), der udbetales til uddannelsessøgende i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 16) Elevstøtte, der ydes efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.
- 17) Skoleydelse i henhold til § 3, stk. 3, og § 5, stk. 3 og 4, i lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.
- 18) Godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

- 19) Skattepligtige stipendier, der udbetales i henhold til SU-loven.
- 20) Tilskud, som ph.d.-studerende modtager fra stipendiegiver til afholdelse af rejseudgifter til studierejser i Danmark og i udlandet, herunder den godskrevne værdi af billetter og lignende, når ydelsen berettiger den ph.d.-studerende til supplerende ph.d.-stipendium efter § 52 i SU-loven.
- 21) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter universitetsloven.
- 22) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter lov om stipendier til visse udenlandske studerende ved korte og mellemlange videregående uddannelser.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om, at der ikke kan foretages lønindeholdelse i andre A-indkomster end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Indeholdelsespligtige, der udbetaler sådan A-indkomst, rekvirerer et skattekort m.v., hvori indeholdelsesprocenten for A-skat tillagt lønindeholdelsesprocenten for den særskilte lønindeholdelse er angivet separat.

Kapitel 7

Fastsættelse af den maksimale indeholdelsesprocent ved brug af betalingsevnevurdering

§ 18. Den maksimale lønindeholdelsesprocent fastsættes som det månedlige afdrag efter stk. 2 ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst inkl. A-indkomst omfattet af § 17 reduceret med det månedlige fradrag beløb efter skattekortet. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, kan ikke overstige 100 pct. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 1.-3. pkt., må antages at føre til væsentlig overdækning af gælden, kan der fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent.

Stk. 2. Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) Rimelige udgifter til bolig, jf. § 20.
- 2) Nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 21.
- 3) Udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. §§ 21 og 22.
- 4) Bidragsforpligtelser, jf. § 23.
- 5) Udgifter til særlige behov, jf. § 24.
- 6) Udgifter til ganske særlige behov, jf. § 25.
- 7) Et rådighedsbeløb, jf. § 26.
- 8) Ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 27.
- 9) Ydelser på anden gæld, jf. § 28.

Stk. 3. Det månedlige afdrag efter stk. 2 kan ikke overstige skyldnerens nettoindkomst opgjort efter § 19.

Stk. 4. Det månedlige afdrag udgøres af skyldnerens nettoindkomst med fradrag af udgifterne i stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne i stk. 2, nr. 1-7, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Skyldnerens gæld i al væsentlighed er stiftet før påbegyndelse af samlivet med ægtefællen.
- 2) Der samtidig træffes afgørelse om eftergivelse.
- 3) Der samtidig afsiges gældssaneringskendelse vedrørende skyldnerens ægtefælle.
- 4) Ægtefællen afdrager offentlig gæld.

Stk. 5. Stk. 4, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis ægtefællens nettoindkomst er lavere end halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7. Stk. 4, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis skyldnerens eller ægtefællens nettoindkomst er lavere end summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, 2. pkt., betales alene afdrag vedrørende den gæld, der påhviler den af ægtefællerne, hvis nettoindkomst er tilstrækkelig til at dække summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

§ 19. Nettoindkomsten opgøres separat for skyldneren og dennes ægtefælle, jf. dog § 29, stk. 2.

Stk. 2. Som indkomst medregnes alle indtægter, herunder indtægter omfattet af § 17, bortset fra:

- 1) Indtægter fra godtgørelser, forsikringssummer m.v., der kompenserer modtageren for en ikke-økonomisk skade.
- 2) Børne- og ungedydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører husstandens børn.
- 3) Boligstøtte og andre boligydelse.

Stk. 3. Som indtægt medregnes endvidere:

- 1) Udbetalinger af skyldnerens pensionsordninger opgjort efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler.
- 2) Udbetalinger af erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende.

Stk. 4. Nettoindkomsten udgør indtægten i stk. 2 og 3 med fradrag af:

- 1) Skat, arbejdsmarkedsbidrag og ATP-bidrag.
- 2) Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren,
 - a) når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, og
 - b) når der efter ansættelsesforholdets karakter, herunder ansættelsessted, branche m.v., er tale om sædvanlige indbetalinger.
- 3) Rimelige omkostninger ved erhvervelsen af indkomsten, herunder månedlige udgifter ud over 550 kr. til offentlig transport eller under særlige omstændigheder forventede og forudsete udgifter til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøj.
- 4) Kontingent til arbejdsløshedskasse og fagforening.
- 5) Bidrag til efterlønsordning.
- 6) Et beløb svarende til kirkeskatten i bopælskommunen, når der betales et beløb, der svarer til eller overstiger kirkeskatten, til et trossamfund, der er anerkendt ved kongelig resolution, eller som kirkeministeren har godkendt som trossamfund ved i medfør af § 16, stk. 1, nr. 3, i lov om ægteskabsindgåelse og opløsning at bemyndige eller at give tilsagn om at ville bemyndige en præst i trossamfundet til at foretage vielser med borgerlig gyldighed. Betales et mindre beløb end kirkeskatten, fradrages alene dette mindre beløb. Fradrages kirkeskat efter nr. 1, kan der ikke fradrages yderligere beløb til trossamfund.

§ 20. Nettoboligudgiften udgør udgifter til lejebetaling, ydelser på prioritetsgæld, fællesudgifter vedrørende ejendommen, ejendomsskat, ejendomsværdiskat, el, gas, vand, varme, renovation og lignende samt bygnings- og brandforsikring for skyldneren, dennes ægtefælle og husstandens hjemmeboende mindreårige børn med fradrag af boligstøtte og andre ydelser, der tilfalder husstanden i kraft af boligen. Der kan efter § 18, stk. 2, alene fradrages en rimelig nettoboligudgift.

§ 21. Udgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn kan kun fradrages efter § 18, stk. 2, hvis udgifterne efter stk. 3, nr. 1, 3 og 4, overstiger indtægterne efter stk. 2 (nettoudgiften). Udgiften efter stk. 3, nr. 2, kan altid fradrages.

Stk. 2. Som indtægt medregnes børne- og ungedydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører barnet og ikke hidrører fra barnets personlige formue eller selvstændige arbejdsindsats.

Stk. 3. Som udgifter medregnes:

- 1) Udgifter vedrørende pasning af barnet.
- 2) Rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har i forbindelse med et mindreårigt barns samvær med den anden forælder, hvor barnet ikke har folkeregisteradresse.
- 3) Udgifter til barnets særlige behov, jf. § 24, og barnets ganske særlige behov, jf. § 25.

- 4) Et rådighedsbeløb, der afhænger af barnets alder. Rådighedsbeløbet udgør 1.250 kr. om måneden for børn indtil det fyldte 2. år, 1.600 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 2. år og indtil det fyldte 7. år og 2.300 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 7. år og indtil det fyldte 18. år.

Stk. 4. Nettoudgiften opgøres separat for hvert barn.

§ 22. Som udgifter til samvær med børn medregnes rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har til samvær med et mindreårigt barn, som ikke har samme folkeregisteradresse som skyldneren.

Stk. 2. Er der fælles forældremyndighed over et barn, der opholder sig lige meget hos begge forældre, kan der hos den af forældrene, hvor barnet ikke er tilmeldt folkeregistreret, i stedet for udgifter til samvær efter § 18, stk. 2, fradrages et beløb, der efter en konkret vurdering udgør halvdelen eller mere af rådighedsbeløbet efter § 21, stk. 3, nr. 4.

§ 23. Som bidragsforpligtelser medregnes skyldnerens og dennes ægtefælles pligt til at betale børnebidrag og underholdsbidrag.

Stk. 2. Den del af børnebidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 2 i lov om børns forsørgelse.

Stk. 3. Den del af underholdsbidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 5 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

§ 24. Som udgifter til særlige behov kan medregnes nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport m.v., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos skyldneren eller dennes ægtefælle. Det beløb, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, udgør den afholdte udgift fratrukket ydelser, erstatninger, tilskud m.v., der er ydet direkte til dækning af udgiften, og ydelser, godtgørelser m.v., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere for en ikke-økonomisk skade, hvis der åbenbart er årsagssammenhæng mellem det forhold, der har udløst ydelsen, godtgørelsen m.v., og udgiften til medicin m.v.

§ 25. Rimelige udgifter til ganske særlige behov for skyldneren eller dennes husstand kan undtagelsesvist fradrages efter § 18, stk. 2, jf. dog § 21, stk. 1.

§ 26. Rådighedsbeløbet udgør 4.600 kr. om måneden. Har skyldneren en ægtefælle, forhøjes rådighedsbeløbet med 3.200 kr.

§ 27. Ydelser på gæld, som ægtefællen hæfter for, kan fradrages efter § 18, stk. 2, i det omfang afdragene størrelse ikke overstiger ægtefællens nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af halvdelen af udgifterne efter § 18, stk. 2, nr. 1-7. Gæld, der vedrører ægtefællens nuværende bolig og transportmiddel, kan ikke fradrages efter denne bestemmelse, hvis ydelsen herpå er godkendt ved opgørelse af udgift til rimelig bolig, jf. § 18, stk. 2, nr. 1, eller ved opgørelse af nettoindkomsten, jf. § 19, stk. 4, nr. 3.

§ 28. Ydelser på studiegæld, tilbagebetalingspligtige sociale ydelser og ydelser, der betales på afdragsordninger omfattet af § 2, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og afdragsordninger omfattet af § 10, eller som inddrives ved lønindeholdelse efter § 13, kan fradrages efter § 18, stk. 2. Ydelser på privat gæld, der vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, kan endvidere fradrages efter § 18, stk. 2.

§ 29. Reglerne i dette kapitel om ægtefæller finder tilsvarende anvendelse på samlevende.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel finder kun anvendelse, når ægtefællerne har samme folkeregisteradresse og dermed kan anses for samlevende ved betalingsevnevurderingen. Er ægtefællerne ikke samlevende, opgøres nettoindkomsten separat for skyldner med fradrag af de omkostninger, jf. § 18, stk. 2, der kan henføres til skyldners folkeregisteradresse.

Kapitel 8

Eftergivelse og afskrivning

§ 30. Afdragsperioden i eftergivelsessager efter § 13, stk. 1-5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige udgør 5 år og påbegyndes den første i måneden, efter at eftergivelsesafgørelsen er blevet endelig. Når særlige forhold taler derfor, kan perioden være kortere eller længere.

Stk. 2. Har skyldneren, i perioden fra eftergivelsessagen bliver indledt, til eftergivelsesafgørelsen bliver truffet, opsparet et beløb til fordel for kreditorerne, forkortes afdragsperiodens længde med det antal måneder, som beløbet dækker det månedlige afdrag efter stk. 1.

§ 31. Det månedlige afdrag fastsættes efter reglerne i kapitel 7, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I eftergivelsessager gælder i stedet for § 19, stk. 3, følgende:

Som indtægt medregnes endvidere hvert år:

- 1) En forholdsmæssig del af skyldnerens pensionsordninger udbetalt som en sum efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler, hvis pensionsordningen er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt. Den forholdsmæssige del udgør i almindelighed 5/600 af den samlede sum for hver måned, der fra udbetalingstidspunktet er tilbage af afdragsperioden.
- 2) En forholdsmæssig del af en erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende, der er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt i en sum. Den forholdsmæssige del opgøres som forholdet mellem den udbetalte sum og antallet af de år, som summen må antages at kompensere.

§ 32. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i forhold til skyldneren afskrive en fordring til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Inden afskrivning af fordringen skal restanceinddrivelsesmyndigheden have forsøgt at inddrive fordringen med de inddrivelsesmidler, der er sædvanlige for den pågældende fordringstype.

Stk. 3. Der skal ved vurderingen af, om der kan ske afskrivning, lægges vægt på, om skyldneren har betalingsevne, om skyldneren ejer aktiver, og om der er knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen.

Kapitel 9

Gebyrer

§ 33. For ekspedition af opgaver i forbindelse med inddrivelse af fordringer opkræver restanceinddrivelsesmyndigheden følgende gebyrer hos skyldner:

- 1) Udsendelse af erindringsskrivelse: 140 kr.
- 2) Iværksættelse af lønindeholdelse: 300 kr.
- 3) Tilsigelse til udlægsforretning: 450 kr.

Kapitel 10

Særlige regler om inddrivelse af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger m.v.

Kapitlets anvendelsesområde m.v.

§ 34. Dette kapitel finder anvendelse ved restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af idømte, vedtagne eller pålagte bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, samt idømte og vedtagne bøder, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v., som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

- 1) kriminallov for Grønland,
- 2) lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og
- 3) lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Eftergivelse af bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger

§ 35. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om eftergivelse af offerbidrag, sagsomkostninger samt bøde- og konfiskationsbeløb, bortset fra tvangsbøder. Ansøgning indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Udstår skyldneren fængselsstraf eller forvaring i fængsel eller arresthus, indgives ansøgning om eftergivelse til fængslet eller arresthuset. Hvis skyldneren er udstationeret til eller anbragt i en af Kriminalforsorgens pensioner eller en institution m.v. uden for Kriminalforsorgen, indgives ansøgningen dog til den institution, hvorfra den dømte er udstationeret, eller til skyldnerens modrinstitution.

Stk. 3. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, afgiver indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt eftergivelse bør ske.

Opsættende virkning ved indgivelse af ansøgning om anketilladelse eller genoptagelse af straffesagen

§ 36. Indgiver skyldner ansøgning om anketilladelse, jf. retsplejelovens § 903, stk. 1, § 910 og § 932, stk. 1 og 2, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Politiet afgiver samtidig indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt inddrivelsen bør udsættes eller standses.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at inddrivelsen ikke udsættes eller standses, skal restanceinddrivelsesmyndigheden vejlede den dømte om adgangen til at indbringe spørgsmålet for landsrettens præsident, jf. retsplejelovens § 911, stk. 2 og 3, eller Højesteret, jf. retsplejelovens § 932, stk. 3. Tillades anke, skal fuldbyrdelsen udsættes (standses).

§ 37. Indgiver skyldner ansøgning om genoptagelse af straffesagen, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden udsætter eller standser fuldbyrdelsen, hvis Den Særlige Klageret bestemmer det, jf. retsplejelovens § 986, 1. pkt.

Kapitel 11

Oversendelse af sager til politiet med henblik på udståelse af bødeforvandlingsstraf

§ 38. Restanceinddrivelsesmyndigheden oversender sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for bøden, hvis

- 1) det ikke er muligt at inddrive en bøde helt eller delvist, og
- 2) skyldneren efter en konkret vurdering efter reglerne i kapitel 7 har betalingsevne.

Stk. 2. Oversendelse efter stk. 1 skal dog ikke ske, hvis

- 1) der ikke er hjemmel til fastsættelse af forvandlingsstraf for bøden, eller
- 2) forvandlingsstraffen er forældet.

§ 39. § 38 omfatter ikke tvangsbøder. Hvis påløbne tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, oversender restanceinddrivelsesmyndigheden sagen til politiet, med henblik på afgørelse af hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne.

Kapitel 12

Behandlingen af klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser

§ 40. Klage over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v. og dækninger af fordringer, der ikke var omfattet af den inddrivelsesindsats, som det beløb, der blev anvendt til dækningen, stammer fra, skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden. Klagen skal være modtaget i restanceinddrivelsesmyndigheden senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. For en klage over en dækning regnes fristen fra den dag, hvor klager har modtaget underretning om dækningen. Klagen kan dog uanset en overskridelse af klagefristen behandles, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Modtages en klage efter stk. 1 efter klagefristens udløb, sender restanceinddrivelsesmyndigheden straks klagen videre til Skatteankestyrelsen til afgørelse af, om særlige omstændigheder taler for, at klagen trods fristoverskridelsen behandles.

Stk. 3. Skatteankestyrelsen sender snarest muligt sin afgørelse efter stk. 2 til klageren med kopi til restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 41. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan på baggrund af en indgivet klage træffe en ny afgørelse i sagen, hvorefter klager gives helt eller delvist medhold, eller helt eller delvist ophæve en dækning af en fordring. Afgørelsen eller ophævelsen af dækningen skal meddeles klager senest 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst for myndigheden.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en fornyet vurdering ikke finder grundlag for at ændre afgørelsen eller dækningen, eller hvis restanceinddrivelsesmyndigheden kun finder grundlag for at give klager delvist medhold, og klager i den anledning fastholder klagen, videresender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Skatteankestyrelsen sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 3. Det skal fremgå af udtalelsen, hvis der er punkter i den påklagede afgørelse eller dækning, der anses for urigtige, og begrundelsen herfor. Med udtalelsen skal følge i original eller kopi:

- 1) Klagen.
- 2) Den afgørelse eller oplysninger om den dækning, der klages over.
- 3) Dokumenter, som klageren har ønsket at anvende som bevis.

Stk. 4. Meddelelse om, at klagen fastholdes, jf. stk. 2, skal være modtaget af restanceinddrivelsesmyndigheden senest 1 måned efter, at klager har modtaget meddelelse om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan give delvist medhold i klagen.

§ 42. Dette kapitel finder ikke anvendelse i de sager, som er omfattet af reglerne i kapitel 10, jf. bekendtgørelse om klageadgang i sager om eftergivelse af bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, samt vedrørende indsigelser om kravets berettigelse, berettigelse af en afgørelse om lønindeholdelse, særskilt lønindeholdelse eller om en gennemført modregning efter § 18 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 13

Andre bestemmelser

§ 43. Meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

§ 44. Beløbene fastsat i § 10, stk. 1, § 19, stk. 4, nr. 3, § 21, stk. 3, nr. 4, og § 26 reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrullet tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Den årlige regulering sker første gang med virkning fra den 1. januar 2006. De regulerede beløb offentliggøres af restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 45. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan gennemføre modregning over for en samlevende ægtefælle, jf. § 12, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, i op til 6 uger, fra den overskydende skat efter kildeskattelovens § 62, stk. 3, er udbetalingsmoden.

Kapitel 14

Overgangsbestemmelser ved særskilt lønindeholdelse

§ 46. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter § 14, selv om der tidligere er meddelt skyldner henstand med betalingen efter kapitel 5.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog ikke træffe afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter § 14, stk. 5, hvis restancen allerede er omfattet af en afdragsordning efter § 10 eller en lønindeholdelse efter § 13, når disse efter restanceinddrivelsesmyndighedens skøn indikerer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorizont.

Kapitel 15

Dækningsrækkefølge i paralleldriftsperiode fra den 1. april 2017

§ 47. I paralleldriftsperioden fra den 1. april 2017, hvor fordringer er registreret til inddrivelse i EFI/DMI-systemet og i det nye inddrivelsessystem, gælder følgende regler i forhold til dækning af fordringer:

- 1) § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige om dækningsrækkefølge finder anvendelse på hvert system for sig.
- 2) Ved opskrivning af fordringer i EFI/DMI finder § 7, stk. 1, anvendelse på dækningsrækkefølgen, idet renter af opskrivningsfordringen dog dækkes inden den fordring, der opskrives.
- 3) Restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsesindsats over for en skyldner, herunder afdragsordning, lønindeholdelse, udlæg eller erindringsskrivelse, foretages i hvert system for sig og omfatter alene fordringer, der er registreret i det enkelte system og lovligt kan inddrives. Modregning kan dog foretages via et andet system end det system, hvor fordringerne er registreret.
- 4) En frivillig indbetaling anvendes til at dække fordringer i det system, hvor den er modtaget. Hvis en frivillig indbetaling ikke er modtaget i et bestemt system, anvendes beløbet til at dække fordringer i EFI/DMI, og eventuelle overskydende beløb anvendes til dækning af fordringer i det nye inddrivelsessystem.
- 5) Hvis en frivillig indbetaling eller en indsatsspecifik dækning resulterer i et overskydende beløb i det ene system, og det er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at overføre beløbet til det andet system, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge at udbetale beløbet til skyldner.

Kapitel 16

Retskraftvurderinger vedrørende fordringer overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden til og med den 22. november 2021

§ 48. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens opgave med at afklare, om fordringer, der er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden til og med den 22. november 2021, og renter, gebyrer og andre omkostninger vedrørende disse fordringer er retskraftige, finder § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke anvendelse på rækkefølgen for retskraftvurderingerne.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf.

Stk. 3. Ved modtagelsen af en frivillig betaling anvendes beløbet til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige, i overensstemmelse med § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren hos restanceinddrivelsesmyndigheden anden gæld med tvivlsom retskraft under inddrivelse, retskraftvurderer restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i § 4, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog retskraftvurderes sidst, jf. stk. 5, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for retskraftvurderingerne,

hvis det efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering væsentligt vil forsinke anvendelsen af det overskydende beløb til dækning af skyldnerens øvrige gæld under inddrivelse. I så fald kan restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurdere og dække de fordringer, der vurderes hurtigst at kunne anvendes til en dækning med det overskydende beløb.

Stk. 4. Skal retskraftvurderingen foretages i forbindelse med en modregning, kan rækkefølgen for retskraftvurderinger, jf. stk. 2, fraviges, hvis det som følge af udbetalingsfristen vurderes ikke at ville være muligt at udnytte hele udbetalingsbeløbet til modregning ved en anvendelse af den i stk. 2 anførte rækkefølge.

Stk. 5. Renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, retskraftvurderes alene, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig. En retskraftvurdering af renter og lignende ydelser, jf. 1. pkt., finder ikke sted, hvis de afskrives efter § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fordi det vil være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at foretage en retskraftvurdering af dem.

Kapitel 17

Ikrafttræden m.v.

§ 49. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2017.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige ophæves.

Skatteministeriet, den 29. marts 2017

KARSTEN LAURITZEN

/ Annemette Ottosen